

Η ανάθεση καθηκόντων σε εντολοδόχο πρωθυπουργό, έφερε αναμφισβήτητα μια ανακούφιση στους περισσότερους πολίτες αυτού του τόπου.

Η ανικανότητα εκείνων που διαχειρίζονται την πολιτική εξουσία να φθάσουν σε αξιόπιστες, ανθρώπινες και δίκαιες λύσεις κορυφώθηκε με την αδυναμία τους να βρουν έναν άνθρωπο ικανό και τίμιο να διαχειριστεί την κρίση σε ένα πολύ οριακό σημείο.

Στριμωγμένοι από έλλειψη ρευστού, απομονωμένοι με το χαρακτηρισμό του αφερέγγυου, κατηγορούμενοι για διαφθορά και ανικανότητα έχουμε κατακτήσει οι επαίτες, οι παρίες του μορφώματος που φέρει τον τίτλο Ε.Ε.

Η Ελλάδα βίωσε, ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες ένα οδυνηρό σκηνικό, με αρνητικούς πρωταγωνιστές τους κομματάρχες, οι οποίοι, αφού επί 30 χρόνια φόρτωναν τον κρατικό προϋπολογισμό με τους πελάτες ψηφοφόρους τους, αφού επέδειξαν αδιαφορία να συμμαζέψουν τα δημοσιονομικά, να θέσουν πλαίσιο ηθικής, να δημιουργήσουν το ελάχιστο αίσθημα δικαιοσύνης, να συστήσουν ένα κράτος αξιοκρατικό, συνέχιζαν να έχουν στο νου τους περισσότερο στην επόμενη εκλογική μάχη, παρά στη διάσωση εκείνου που έχει περισσέψει από την έννοια της πολιτείας, της πατρίδας.

Όλα αυτά δεν θα είχαν τόσο επικίνδυνη χροιά, αν η ανεργία δεν ακουμπούσε στο 19%, αν οι εταίροι μας δεν μας συμπεριφέρονταν εκβιαστικά και αν δεν είχαμε απωλέσει την εθνική μας αξιοπρέπεια.

Βεβαίως δεν ευθύνονται αποκλειστικά οι πολιτικοί για ότι έχει προκύψει. Χωρίς να φθάσουμε στην χυδαιότητα της έκφρασης του πρώην αντιπροέδρου, στο ιστορικό «μαζί τα φάγαμε» διότι δεν είμαστε όλοι διεφθαρμένοι, αργόμισθοι, κρατικοδίαιτοι, απατεώνες, φοροδιαφεύγοντες, καθότι υπάρχουν και έντιμοι Έλληνες, τελικά υπάρχει μια συλλογική ευθύνη.

Από την συνταγματική εκτροπή του θέρους του '65, στο στρατιωτικό πραξικόπημα του '67 μεσολάβησαν μόλις 22 μήνες . Στη συνέχεια χρειάστηκαν περισσότερο από επτά χρόνια για την επαναφορά, στα οποία θυσιάστηκε όλη η πολιτιστική άνοιξη της δεκαετίας του '60. Μετά την μεταπολίτευση, ξεθώριασε το εκτόπισμα του Εθνάρχη, έσβησε το όραμα της Αλλαγής και χάθηκε κάθε έννοια συλλογικότητας, αλληλεγγύης μέσα στην πλημμυρίδα του νεοπλουτισμού και της κόμπινας. Είδαμε Οικουμενική, είδαμε και το

come

back

του γηραιού ηγέτη με το συρφετό των αστρολόγων, ζήσαμε την Ωνασιάδα, τα Ίμια, την απάτη του Χρηματιστηρίου, το «μεγαλείο» των Ολυμπιακών αγώνων, Μαγειρέψαμε τα δημοσιονομικά μας για να διαβούμε τις πύλες του ενιαίου νομίσματος, νοιώσαμε την ισχυρή Ελλάδα

, βιώσαμε την ανασύσταση του κράτους.

Αποκαλύψαμε τους πεντε νταβατζήδες μέσα σε ένα ψητοπωλείο, κρύψαμε τα θέματα καλά ώσπου, ακούσαμε τη φοβερή ρήση: «λεφτά υπάρχουν» και απαξιώνοντας τη εκλογική διαδικασία λόγω του επιπέδου των υποψηφίων, priμοδοτήσαμε τον εγγονό του Ανένδοτου με 10 μονάδες. Τώρα πως οκτώ μήνες αργότερα παραδοθήκαμε στο Δ.Ν.Τ., μάθαμε τι εστί Μνημόνιο, Μακροπρόθεσμο, Τρόικα και ακολούθως ψάχναμε 5 (πέντε) μέρες να βρούμε Έλληνα πολίτη να του παραδώσουμε την εξουσία είναι ένα ερώτημα.

Αν το απαντήσουμε με θάρρος και ειλικρίνεια, μάλλον δεν θα χρειαστεί να το αντιμετωπίσουμε στο μέλλον...